

Baráth Zsolt
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: *2* / A256

Érkezett: **2011 SZEPT 22.**

Írásbeli kérdés

Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 91. § (1) bekezdése alapján kérdést kívánok benyújtani a Külügyminiszterhez „**Mit szándékozik tenni a magyar Kormány a Délvidék etnikai térszerkezetét megváltoztatni kívánó törekvések ellen?**” címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

2007-ben került sor az EU és Szerbia közt a vízumkönnyítésről és toloncegyezményről szóló megállapodás aláírására. Az EU a schengeni fehér listára való kerülés feltételül szabta a szerb vízumrendszer megreformálását, a toloncegyezmény megkötését és az EU-val való kooperáció kiterjesztését is. A toloncegyezmény értelmében Szerbiának pedig vissza kell fogadnia az EU-tagállamokban törvényellenesen tartózkodó szerbiai állampolgárokat.

Délvidék területén hozzávetőlegesen 130 000 menekült tartózkodik. Figyelembe véve, hogy a 2002-es népszámlálás adatai szerint a tartomány 65,05 %-a szerb és 14,28 %-a magyar, megállapítható: amellet hogy az 1991-es adatokhoz képest a magyar kisebbség aránya 2,5 %-kal csökkent, a szerb betelepülők száma mára az őshonos délvidéki magyarok arányával megegyező. Ennek fényében kijelenthető, hogy egy újabb menekültáradat végképp megváltoztatná a Délvidék etnikai szerkezetét. Noha az Európa Tanács Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezménye kimondja az etnikai arányok megváltoztatásának tilalmát, továbbá erről az alaptörvény mellett a nemzeti kisebbségek jogainak és szabadságjogainak védelméről szóló törvény is rendelkezik, a gyakorlat mást mutat.

A Vajdasági Menekültügyi Alap által 2007-ben bánáti lakóházak, földek és gazdaságok különösen kedvezményes hitelből történő megvásárlására kiírt pályázatát később Bácska és Szerémség összesen 18 településére, köztük Nagybecskerekre, Zomborra, Temerinre, Topolyára és Szenttamásra is kiterjesztették. A kilencvenes években Délvidék nagyvárosaiba, - többek közt Újvidékre, Zomborra, Szabadkára, Óbecsére és Topolyára - telepített háromezrezer menekült a kistelepülési szintű magyar hegemóniát nem számolta fel, a Menekültügyi Alap pályázata viszont a nagyvárosokat környező falvak többségben maradt magyarságát fenyegeti.

Az őshonos lakosság félelmét fokozta Janko Veselinovic, a Vajdasági Menekültügyi Tanács elnökének nyilatkozata, aki szerint a másfélmillió eurós betelepítési alapból segélyezett menekültek megválaszthatják, hogy Délvidék mely térségében, mely településén szeretnének letelepedni. A Tisza-parti magyar tömbben már ekkortájt járta a hír, hogy a szokásos lakossági számbavétel során a rendőrség a betelepülő tömegek számára igyekszik felkutatni az alkalmas házhelyeket. Ezt a vélekedést erősítette a kisebbségügyi megbízott minden magyar többségű vajdasági településre eljuttatott levele is, amelyben a kitoloncoltak érkezése miatt kidolgozott roma lakásügyi programtervezet elindítására szólítottak fel.

És egy konkrét példa:

Az észak-bácskai Martonosra 2011 tavaszán megérkeztek az új telepesek, így a korábban 90%-ban magyar településen most már 15 % a cigányok és 5 % a szerbek aránya.

Kérdéseim:

Milyen eszközökkel kíván élni a magyar Kormány a magyar kisebbség szülőföldjén való megmaradása érdekében?

Fordul-e felsőbb fórumokhoz a Kormány, amennyiben Szerbia a nemzetközi egyezmények megsértésére készül?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2011. szeptember 22.

Baráth Zsolt
országgyűlési képviselő